

1. Je půlnoc město už spí ozvěnou kroky nám zní
do ztichlejších oken budem řvát že nám zas ujíždí vlak
nikdo nás neuslyší
 2. To člověk moh' by se rvát hádat se rozčilovat
a lidi budou mlčet dál najednou bláznem ses stal
nikdo tě nevyslyší
 3. Ať stále prší a houšť stejně je kolem nás poušť
jednou tak najít chladnej stín a padnout do kopretin
nemyslet na to co víš
 4. Na chvíli zapomenout z tohohle světa se zout
Už taky jednou přestat snít nedoufat bylo by líp
že moudrost světa kdy sníš
- R: Snad jednou budeme si blíž
možná že za rok nebo za století spíš
a nebo budeme se rvát
až nám zas ujede i ten poslední vlak
5. Jak jenom líp máme hrát - místo strun ostnatej drát
a v hrdle nějak vážne hlas zkoušíme znovu a zas
rozbořit vysokou hráz
 6. Snad sebou strhne nás proud ač špatně umíme plout
jednou snad najdem jinou zem tisíců krásných jmen
kde tolik nepálí mráz
- R: Snad jednou
- 7.=1.